Υπόθεση 351/85 R

Fabrique de fer de Charleroi
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Χάλυβας — Αυξήσεις των ποσοστώσεων παραγωγής και παραδόσεως — Ειδικές περιστάσεις »

Περίληψη

1. Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής — Δεν ασκεί επίδραση

(Συνθήκη ΕΚΑΧ, άρθρο 39· κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 1)

2. Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — « Fumus boni juris » — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία

(Συνθήκη ΕΚΑΧ, άρθρο 39· Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 22ας Απριλίου 1986 *

Στην υπόθεση 351/85 R,

Fabrique de fer de Charleroi, ανώνυμη εταιρία βελγικού δικαίου με έδρα το 6030, Marchienne-au-Pont, 266, rue du Châtelet, εκπροσωπούμενη από τους Waelbroeck και A. Vandencasteele, δικηγόρους Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο E. Arendt, 34, rue Philippe-II,

αιτούσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον R. Wägenbaur, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής, με αντίκλητο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, Λουξεμβούργο,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Βασίλειο της Δανίας, εκπροσωπούμενο από τον L. Mikaelsen, νομικό σύμβουλο στο Υπουργείο Εξωτερικών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον επιτετραμμένο της Δανίας, σύμβουλο Ib Bodenhagen, πρεσβεία του Βασιλείου της Δανίας, 11 B, boulevard Joseph-II,

παρεμβαίνον,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 2760/85 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 1985 (ΕΕ L 260, σ. 7), όπως αυτή επιβεβαιώθηκε με το άρθρο 14 Γ της αποφάσεως 3485/85 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1985 (ΕΕ L 340, σ. 5),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 18 Νοεμβρίου 1985, η εταιρία Fabrique de fer de Charleroi άσκησε, δυνάμει του άρθρου 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως 2760/85 της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 1985 (ΕΕ L 260, σ. 7) περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 234/84 της Επιτροπής, της 31ης Ιανουαρίου 1984 για παράταση του συστήματος επιτήρησης και ποσοστώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 29, σ. 1). Με το άρθρο 1 της απο-

φάσεως αυτής, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 1985, προστέθηκε στην προαναφερθείσα απόφαση 234/84 ένα νέο άρθρο 14 Δ το οποίο παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να χορηγήσει πρόσθετη συμπληρωματική ποσόστωση κατ' ανώτατο όριο 25 000 τόνων ανά τρίμηνο σε επιχείρηση που συγκεντρώνει τρεις προϋποθέσεις:

— αποτελεί μοναδική επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα στη χώρα όπου βρίσκεται·

— αντιμετωπίζει εξαιρετικές δυσκολίες, ακόμη και αφού λάβει συμπληρωματικές ποσοστώσεις σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14·

— δεν έχει λάβει ενισχύσεις σύμφωνα με τις διατάξεις της απόφασης 1018/85 της Επιτροπής (ΕΕ L 110, σ. 5).

2 Στις 27 Νοεμβρίου 1985, η Επιτροπή αντικατέστησε την προαναφερθείσα απόφαση 234/84 και το νέο της άρθρο 14 Δ με την προαναφερθείσα γενική απόφαση 3485/85, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή την 1η Ιανουαρίου 1986 για περίοδο δύο ετών. Το άρθρο 14 Γ της νέας αυτής αποφάσεως επιβεβαιώνει τη δυνατότητα της Επιτροπής να χορηγήσει συμπληρωματική αύξηση της ποσοστώσεως μέχρι 25 000 τόνους ανά τρίμηνο σε μία επιχείρηση, αλλά δεν εξαρτά πλέον την χορήγησή τους παρά μόνο από τη συνδρομή των δύο πρώτων προϋποθέσεων που αναφέρονται στο σημείο 1 της εν λόγω Διατάξεως.

3 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Φεβρουαρίου 1986, η αιτούσα υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 39, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 33 του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, αίτηση αναστολής εκτελέσεως της προαναφερθείσας αποφάσεως 2760/85 της Επιτροπής, όπως αυτή επιβεβαιώθηκε με το άρθρο 14 Γ της ανωτέρω γενικής αποφάσεως 3485/85 της Επιτροπής, μέχρι να αποφανθεί το Δικαστήριο επί της κυρίας προσφυγής.

4 Με Διάταξη της 14ης Μαρτίου 1986, επετράπη στο Βασίλειο της Δανίας, βάσει του άρθρου 34, πρώτη παράγραφος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, να παρέμβει υπέρ των αιτημάτων της καθής.

5 Η καθής υπέβαλε τις γραπτές της παρατηρήσεις στις 6 Μαρτίου 1986. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τις προφορικές τους παρατηρήσεις στις 16 Απριλίου 1986.

6 Στο παρόν στάδιο πρέπει να εκτεθεί συνοπτικώς η κατάσταση από την οποία ανέκυψε η διαφορά που αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων.

7 Κρίνοντας ότι η δανική επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα Det Danske Stålvalseværk, στο εξής: DDS, συγκέντρωνε όλες τις προϋποθέσεις που θέτουν τα προαναφερθέντα άρθρα 14 Δ και 14 Γ, η Επιτροπή τής χορήγησε, βάσει του πρώτου αυτού άρθρου, πρόσθετη ποσόστωση παραγωγής 25 000 τόνων για καθένα από τα δύο τελευταία τρίμηνα του 1985 και, βάσει του δεύτερου άρθρου, ποσόστωση του ιδίου ύψους για το πρώτο τρίμηνο του 1986. Όπως συνάγεται από τη δικογραφία, για καθεμία από τις πρόσθετες αυτές ποσοστώσεις το ποσό που μπορούσε να παραδοθεί στην κοινή αγορά ανερχόταν σε 18 698 τόνους και από την ποσότητα αυτή 11 460 τόνοι ανήκαν στην κατηγορία II, στην οποία εμπίπτει το κυριότερο μέρος της παραγωγής της προσφεύγουσας.

8 Πρέπει ακόμη να αναφερθεί ότι η επιχείρηση DDS προς την οποία χορηγήθηκαν οι πρόσθετες αυτές ποσοστώσεις είναι η μοναδική δανική επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα και από πολλά έτη έχει αρχίσει μια διαδικασία αναδιαρθρώσεως. Εκτός από τις ανωτέρω ποσοστώσεις των προαναφερθέντων άρθρων 14 Δ και 14 Γ έλαβε, κατά την ίδια περίοδο, δυνάμει του άρθρου 14 της αποφάσεως 234/84, πρόσθετες ποσοστώσεις 15 000 τόνων ανά τρίμηνο και από τους οποίους πλέον των 10 000 τόνων αφορούσαν την κατηγορία II. Το κύριο μέρος της παραγωγής της συγκεντρώνεται στις λαμαρίνες της κατηγορίας II και προορίζεται για εξαγωγή. Όπως, πράγματι, προκύπτει από τα στοιχεία που περιέχονται στη δικογραφία και δεν αμφισβητήθηκαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από παραγωγή 306 922 τόνων της κατηγορίας II, εξήγαγε το 1984 248 483 τόνους, από τους οποίους 132 483 προς τις υπόλοιπες χώρες μέλη της ΕΚΑΧ. Η επιχείρηση DDS είναι η μόνη επιχείρηση η οποία έλαβε μέχρι τώρα πρόσθετες ποσοστώσεις δυνάμει των προαναφερθέντων άρθρων 14 Δ και 14 Γ.

9 Κατά το άρθρο 39 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, οι προσφυγές ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο μπορεί, ωστόσο, αν κρίνει ότι οι περιστάσεις το επιβάλλουν, να διατάξει αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και να διατάξει κάθε άλλο απαραίτητο προσωρινό μέτρο.

10 Για να εγκριθεί η λήψη προσωρινού μέτρου, όπως το αιτούμενο, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας προβλέπει ότι οι αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το

επείγον, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη λήψη του αιτούμενου προσωρινού μέτρου.

11 Πριν εξεταστούν τα επιχειρήματα που προέβαλε η αιτούσα προς απόδειξη του ότι το αίτημα της λήψεως ασφαλιστικών μέτρων ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις λήψεως προσωρινών μέτρων, κρίνεται χρήσιμο να εξεταστεί συνοπτικώς ένα ζήτημα που ανακίνησε η καθής και αφορά το παραδεκτό της κύριας προσφυγής.

12 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε στις 18 Νοεμβρίου 1985 η αιτούσα δεν αφορούσε παρά μόνο την προαναφερθείσα απόφαση 2760/85 και ότι, μόνο με την απάντησή της, η αιτούσα έκρινε ότι μπορούσε να επεκτείνει, για λόγους οικονομίας της δίκης, την προσφυγή της ώστε να περιλάβει το ανωτέρω άρθρο 14 Γ της αποφάσεως 3485/85, δεδομένου ότι το άρθρο αυτό απλώς επιβεβαιώνει το προαναφερθέν άρθρο 14 Δ. Η καθής τονίζει ότι δεν μπορεί να συμφωνήσει με την ερμηνεία αυτή· απορρίπτει κυρίως το επιχείρημα του καθαρώς επιβεβαιωτικού χαρακτήρα του νέου άρθρου. Αντιτίθεται, λοιπόν, στην επέκταση, κατά το παρόν στάδιο της διαδικασίας, της προσφυγής ώστε να περιλάβει και την προαναφερθείσα απόφαση 3485/85 και κρίνει ότι η προσφεύγουσα όφειλε να ασκήσει νέα προσφυγή ακυρώσεως αν ήθελε να ζητήσει αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής και του άρθρου 14 Γ.

13 Πρέπει σχετικά να υπογραμμιστεί ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλέπε ιδίως τις υποθέσεις 75/72 R, Perinciolo κατά Συμβουλίου, Rec. 1972, σ. 1201, και 186/80 R, Suss κατά Επιτροπής, Rec. 1980, σ. 3501), το ζήτημα του παραδεκτού της κύριας προσφυγής δεν πρέπει να εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων. Πρέπει να εξετάζεται κατά την εξέταση της προσφυγής επί της ουσίας. Συνεπώς, το πρόβλημα του παραδεκτού που προέβαλε η Επιτροπή δεν θα εξεταστεί στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.

14 Προκειμένου να επιτύχει το « fumus boni juris » που θα δικαιολογούσε εκ πρώτης όψεως τη λήψη του αιτούμενου ασφαλιστικού μέτρου, η αιτούσα προβάλλει ως κύριο ισχυρισμό ότι η προσβαλλόμενη διάταξη έχει προδήλως παράνομο χαρακτήρα διότι η Επιτροπή υπερέβη κατά τη θέσπισή της, τις εξουσίες που της παρέχει το άρθρο 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

15 Θεωρεί, πράγματι, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να επιλέξει ως κριτήριο για να δικαιολογήσει τη χορήγηση προσθέτων ποσοστώσεων το δικαίωμα των κρατών μελών να διασφαλίζουν την ικανοποίηση μέρους των αναγκών τους από επιχειρήσεις εγκατεστημένες στο εν λόγω κράτος και ότι η χρήση του κριτηρίου αυτού δεν μπορεί σε

καμιά περίπτωση να δικαιολογηθεί από την ανάγκη διασφαλίσεως του ανεφοδιασμού χωρών στις οποίες βρίσκεται μία μόνο επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα. Προς στήριξη της απόψεώς της ότι το κριτήριο αυτό δεν δικαιολογείται προβάλλει τον ισχυρισμό ότι η επιχείρηση DDS εξάγει το μεγαλύτερο μέρος της παραγωγής της κατηγορίας ΙΙ, ότι η αγορά λαμαρινών της κατηγορίας ΙΙ είναι μια αγορά όπου υπάρχει μεγάλο πλεόνασμα παραγωγής, γεγονός που θα επέτρεπε στις επιχειρήσεις των άλλων κρατών μελών να ανεφοδιάσουν εύκολα το Βασίλειο της Δανίας αν αυτό παρίστατο αναγκαίο και ότι, εξάλλου, το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚΑΧ παρέχει στην Επιτροπή όλες τις αναγκαίες εξουσίες για κοινοτική διαχείριση σε περίπτωση ενδεχόμενης ελλείψεως.

16 Υποστηρίζει, συνεπώς, ότι ο λόγος που οδήγησε την Επιτροπή να επιλέξει το κριτήριο αυτό δεν μπορεί να είναι παρά η βουλησή της να αναγνωρίσει στα κράτη μέλη το δικαίωμα να ικανοποιούν μέρος των αναγκών τους από επιχείρηση εγκατεστημένη στο οικείο κράτος μέλος. Στηριζόμενη, για να υιοθετήσει την προσβαλλόμενη διάταξη, σε μια εθνική αντίληψη της έννοιας του ανεφοδιασμού, που αντιβαίνει προς την ίδια την αρχή της κοινής αγοράς χάλυβα, η Επιτροπή διέπραξε κατάχρηση εξουσίας.

17 Αντιθέτως, η Επιτροπή θεωρεί ότι η θέσπιση των προαναφερθέντων άρθρων 14 Δ και 14 Γ δεν είναι καθόλου ασυμβίβαστη με τις αρχές που διέπουν το σύστημα των ποσοστώσεων του άρθρου 58 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και, εν πάση περιπτώσει, δικαιολογείται, αν κριθεί αναγκαίο για λόγους ανώτερους που ανάγονται στη διατήρηση της απασχολήσεως και που στηρίζονται στη θεμελιώδη αρχή του άρθρου 3, στοιχείο ε), της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

18 Προς στήριξη της απόψεώς της, η Επιτροπή προβάλλει διαφόρους ισχυρισμούς. Υπογραμμίζει, καταρχάς, ότι ο κανόνας των άρθρων 14 Δ και 14 Γ είναι ένας κανόνας αφηρημένος και γενικός που δεν εξατομικεύει τους αποδέκτες του, οι οποίοι καθορίζονται με κριτήρια αντικειμενικά. Το γεγονός ότι μόνο η επιχείρηση DDS επωφελήθηκε μέχρι τώρα από τις διατάξεις αυτές δεν αρκεί να αποδείξει ότι πρόκειται για διάταξη που εισάγει διακρίσεις ή ακόμη για ατομική απόφαση που ελήφθη υπό το κάλυμμα μιας γενικής αποφάσεως που, στην πραγματικότητα, απευθύνεται στην επιχείρηση DDS. Επιχειρήσεις όπως η Hoogovens ή η Irish Steel, που είναι, επίσης, οι μόνες επιχειρήσεις σιδήρου και χάλυβα στις Κάτω Χώρες και την Ιρλανδία, μπορούν, επίσης, να λάβουν στο μέλλον πρόσθετες ποσοστώσεις βάσει του άρθρου 14 Γ, εφόσον συγκεντρώσουν τις άλλες προϋποθέσεις που προβλέπει το εν λόγω άρθρο. Εξάλλου, τα άρθρα 14 Δ και 14 Γ δεν είναι παρά η επέκταση του άρθρου 14 τη νομιμότητα του

οποίου έχει ήδη αναγνωρίσει το Δικαστήριο με την απόφασή του της 3ης Μαρτίου 1982, Alpha Steel κατά Επιτροπής, (14/81, Συλλογή 1982, σ. 749).

19 Η Επιτροπή αναφέρει περαιτέρω ότι δεν αντιλαμβάνεται για ποιους λόγους το κριτήριο που υιοθέτησε στα άρθρα 14 Δ και 14 Γ, δηλαδή το να είναι η μοναδική επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα της οικείας χώρας και η αιτιολόγησή του, δηλαδή η διασφάλιση του ανεφοδιασμού ενός κράτους μέλους σε προϊόντα σιδήρου και χάλυβα, αντίκεινται προς τις αρχές της Συνθήκης ΕΚΑΧ. Αναφέρει σχετικά την απόφαση του Δικαστηρίου, της 10ης Ιουλίου 1984, Campus Oil (72/83, Συλλογή 1984, σ. 2727), όπου το Δικαστήριο αναγνώρισε, σχετικά με τα προϊόντα πετρελαίου, ότι η ανάγκη διασφαλίσεως του ανεφοδιασμού κράτους μέλους μπορεί να δικαιολογήσει, για λόγους δημόσιας ασφάλειας, εξαίρεση από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που διατυπώνει το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ. Κατ' αναλογία πιστεύει ότι η αρχή αυτή πρέπει, επίσης, να εφαρμοστεί στα προϊόντα σιδήρου και χάλυβα στην περίπτωση κατά την οποία υπάρχει ένας και μόνο παραγωγός σε ένα κράτος μέλος διότι η χώρα αυτή εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την επιχείρηση αυτή για τον ανεφοδιασμό της αγοράς της, δεδομένου ότι η ασφάλεια του ανεφοδιασμού σε προϊόντα σιδήρου και χάλυβα πρέπει να θεωρηθεί το ίδιο ουσιώδης για την οικονομία μιας χώρας με τον ανεφοδιασμό της σε προϊόντα πετρελαίου.

20 Η Επιτροπή τονίζει, επίσης, ότι καίτοι συμμερίζεται πλήρως την άποψη του Δικαστηρίου επί της αρχής που διατύπωσε στο σημείο 32 της αποφάσεώς του της 19ης Σεπτεμβρίου 1985, Finsider κατά Επιτροπής (63 και 147/84, Συλλογή 1985, σ. 2857), σύμφωνα με την οποία δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο « να πραγματοποιεί προσαρμογές των ποσοστώσεων αυτών ανάλογα με την κατάσταση που επικρατεί μόνο στην εθνική αγορά της συγκεκριμένης επιχείρησης, προσπαθώντας να διασφαλιστεί στην εν λόγω επιχείρηση παραγωγή των προϊόντων που καταναλώνονται στην αγορά αυτή », θεωρεί ότι το αντικείμενο των άρθρων 14 Δ και 14 Γ δεν θίγει καθόλου την αρχή αυτή. Το αντικείμενό τους δεν είναι να εξασφαλίσουν ένα όφελος στην επιχείρηση DDS, αλλά να προβλέψουν τη δυνατότητα χορηγήσεως πρόσθετων ποσοστώσεων σε μια επιχείρηση που αν δεν τις λάβει, διατρέχει τον κίνδυνο να διακόψει τη λειτουργία της και εφόσον ανταποκρίνεται στις αντικειμενικές προϋποθέσεις που προβλέπουν τα εν λόγω άρθρα. Το αντικείμενο αυτό συμφωνεί απόλυτα με τους στόχους του άρθρου 3, στοιχείο ε), της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

21 Από τα προεκτεθέντα στοιχεία συνάγεται ότι ο κύριος λόγος που προβάλλει η Επιτροπή για να δικαιολογήσει την ύπαρξη του συστήματος που προβλέπουν τα άρθρα 14 Δ και 14 Γ που προαναφέρθηκαν, είναι ότι το άρθρο 14 της ανωτέρω αποφάσεως

234/84 που επιτρέπει τη χορήγηση, υπό ορισμένες αυστηρές προϋποθέσεις, προσαυξήσεων των ποσοστώσεων σε επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα που αντιμετωπίζει εξαιρετικές δυσχέρειες, οφειλόμενες στην εφαρμογή του συστήματος ποσοστώσεων, δεν επιτρέπει την αποτελεσματική αντιμετώπιση της καταστάσεως μιας επιχειρήσεως που αντιμετωπίζει όχι μόνο εξαιρετικές δυσχέρειες, αλλά, επίσης, και ειδικές περιστάσεις, όπως το να είναι ο μοναδικός παραγωγός σιδήρου και χάλυβα σ' ένα κράτος μέλος, ο ανεφοδιασμός του οποίου εξαρτάται, κατά συνέπεια, σε μεγάλο βαθμό από την επιχείρηση αυτή. Στην περίπτωση αυτή θα ήταν αναγκαίο να χορηγηθεί στην τελευταία αυτή επιχείρηση πρόσθετη ποσόστωση, προκειμένου να αποφευχθεί η διακοπή της λειτουργίας της. Τα άρθρα 14 Δ και 14 Γ δεν επιδιώκουν κανέναν άλλο σκοπό.

22 Σχετικά με το θέμα αυτό, πρέπει να γίνει δεκτό όπως ορθώς ανέφερε η αιτούσα ότι η αιτιολογία που προέβαλε η Επιτροπή για τη θέσπιση των άρθρων 14 Δ και 14 Γ φαίνεται, εκ πρώτης όψεως, πεπλανημένη. Πράγματι, δεν γίνεται εύκολα αντιληπτό πώς μπορεί η Επιτροπή να δικαιολογήσει παρέκκλιση από την αρχή του παγώματος των σχετικών μεριδίων της αγοράς, περιοριζόμενη να επικαλεστεί την ανάγκη διασφαλίσεως του ανεφοδιασμού της αγοράς κράτους μέλους, όταν αυτό διαθέτει μία και μόνο επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα, ενώ προκύπτει σαφώς από τα πληροφοριακά στοιχεία που διαθέτει το Δικαστήριο, ότι η επιχείρηση DDS εξάγει τα τρία τέταρτα της παραγωγής της, της κατηγορίας ΙΙ, και ότι η αγορά λαμαρινών της κατηγορίας αυτής χαρακτηρίζεται από πλεόνασμα παραγωγικής ικανότητας που θα επέτρεπε στις επιχειρήσεις των άλλων κρατών μελών να ανεφοδιάσουν χωρίς καμία δυσκολία την Δανία αν παρίστατο ανάγκη.

23 Εξάλλου, η διαπίστωση ότι οι εξαγωγές της Δανίας προϊόντων κατηγορίας ΙΙ αντισταθμίζονται από σχεδόν το ίδιο υψηλές εισαγωγές και ότι για τις άλλες κατηγορίες προϊόντων σιδήρου και χάλυβα που δεν παράγει η επιχείρηση DDS, η Δανία δεν έχει κανένα πρόβλημα ανεφοδιασμού, αποτελεί πρόσθετη ένδειξη ότι ο ανεφοδιασμός της εν λόγω χώρας δεν φαίνεται να κινδυνεύει αν η πρόσθετη ποσόστωση των 25 000 τόνων ανά τρίμηνο, που προβλέπουν τα προαναφερθέντα άρθρα 14 Δ και 14 Γ, δεν χορηγηθεί πλέον προς τη μοναδική της επιχείρηση σιδήρου και χάλυβα.

24 Εξάλλου, η αναφορά της Επιτροπής στην προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Campus Oil, φαίνεται να στερείται οποιασδήποτε σημασίας για την προκειμένη περίπτωση, διότι η κατάσταση των προϊόντων σιδήρου και χάλυβα και των προϊόντων πετρελαίου, δύσκολα μπορεί να συγκριθεί ενόψει των μεγάλων διαφορών που τις χωρίζουν. Η αγορά των προϊόντων σιδήρου και χάλυβα είναι μια αγορά, στην οποία υπάρχει πλεόνασμα παραγωγικής ικανότητας και στην οποία η Κοινότητα διαθέτει

μέσα δράσεως, όπως το άρθρο 59 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, σε περίπτωση ελλείψεως προϊόντων σιδήρου και χάλυβα, ενώ τα δύο αυτά χαρακτηριστικά απουσιάζουν πλήρως από τις αγορές των προϊόντων πετρελαίου.

25 Βάσει των προεκτεθέντων στοιχείων, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η αιτούσα μπόρεσε να προβάλει βάσιμα επιχειρήματα που θα πρέπει να εξεταστούν περισσότερο επισταμένα κατά την εξέταση της κύριας προσφυγής. Μπορεί, λοιπόν, να θεωρηθεί ότι οι ισχυρισμοί που προέβαλε η αιτούσα συνιστούν ένα prima facie case και μπορούν να δικαιολογήσουν, εκ πρώτης όψεως, τη χορήγηση των προσωρινών μέτρων που ζητεί.

26 Καίτοι μπορεί να θεωρηθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα παρέθεσε νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς που μπορούν, εκ πρώτης όψεως, να δικαιολογήσουν τη χορήγηση του αιτηθέντος προσωρινού μέτρου, εναπόκειται ακόμη στο Δικαστήριο να εκτιμήσει τις περιστάσεις που θεμελιώνουν το επείγον.

27 Από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι ο επείγων χαρακτήρας μιας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, που προβλέπει το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας πρέπει να εκτιμηθεί σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτος ζημία του διαδίκου που ζητεί το προσωρινό μέτρο.

28 Η αιτούσα αναφέρει σχετικά ότι η ανά τρίμηνο χορήγηση πρόσθετων ποσοστώσεων 25 000 τόνων στην επιχείρηση DDS, κατ' εφαρμογή των προαναφερθέντων άρθρων 14 Δ και 14 Γ, της προκαλεί μεγάλη ζημία, καθόσον αντιπροσωπεύει 38 % περίπου του συνόλου των ποσοστώσεων παραδόσεώς της εντός της Κοινότητας, τα δε τρία πέμπτα των ποσοστώσεών της αφορούν τις λαμαρίνες της κατηγορίες ΙΙ, ενώ το κύριο μέρος της παραγωγής της αφορά αυτήν ακριβώς την κατηγορία.

29 Υπογραμμίζει, εξάλλου, ότι για να εκτιμηθεί πλήρως η βαρύτητα της ζημίας που υφίσταται, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι είναι επιχείρηση που αντιμετωπίζει εξαιρετικές δυσχέρειες κατά την έννοια του άρθρου 14 της προαναφερθείσης αποφάσεως 3485/85 και ότι κάθε προς όφελός της ανακατανομή μέρους των ποσοστώσεων που έχουν προς το παρόν χορηγηθεί στην επιχείρηση DDS θα της επέτρεπε να μειώσει τα πάγια έξοδά της και, συνεπώς, να βελτιώσει την οικονομική της κατάσταση, η οποία, εξάλλου, κινδυνεύει από τη μείωση των τιμών που προκαλείται από τη διάθεση σε μια πλεονασματική αγορά μιας ποσότητας, των πρόσθετων δηλαδή ποσοστώσεων, οι οποίες χορηγήθηκαν στην επιχείρηση DDS, που δεν ανταποκρίνεται σε μια παράλληλη αύξηση της ζητήσεως.

30 Ισχυρίζεται, ακόμη, ότι η χορήγηση της συμπληρωματικής αυτής ποσότητας προκαλεί, επίσης, ζήτημα σε όλους τους άλλους παραγωγούς της Κοινότητας. Πράγματι, η Επιτροπή δεν μπορεί να τη χορηγήσει παρά με δύο τρόπους: είτε αφαιρώντας την από την συνολική ποσότητα ενός τριμήνου, είτε αυξάνοντας την ποσότητα αυτή κατά 25 000 τόνους, γεγονός που θα είχε ως συνέπεια, στην πρώτη περίπτωση, να μειώσει κατά 25 000 τόνους τη συνολική ποσότητα που πρόκειται να κατανεμηθεί μεταξύ των άλλων επιχειρήσεων της Κοινότητας και, στη δεύτερη περίπτωση, να προκαλέσει μείωση των τιμών.

31 Εξάλλου, η ζημία που θα υποστεί θα είναι ανεπανόρθωτη εφόσον η χορήγηση των πρόσθετων αυτών ποσοστώσεων επιδεινώνει την οικονομική κατάσταση της αγοράς σιδήρου και χάλυβα, καθώς και τη θέση της στην εν λόγω αγορά κατά τέτοιο τρόπο ώστε η ακύρωση των προαναφερθέντων άρθρων 14 Δ και 14 Γ να μην επιτρέπει την αποκατάσταση της θέσεώς της στην κατάσταση που θα βρισκόταν αν τα επίδικα άρθρα δεν είχαν εφαρμοστεί.

32 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε ότι η τιμή των λαμαρινών της κατηγορίας II είχε ελαφρά υποχωρήσει στην περίοδο για την οποία είχε χορηγήσει συμπληρωματικές ποσοστώσεις στην επιχείρηση DDS δυνάμει των προαναφερθέντων άρθρων 14 Δ και 14 Γ, υπογράμμισε όμως ότι η υποχώρηση αυτή των τιμών ήταν γενική για όλες τις κατηγορίες των προϊόντων σιδήρου και χάλυβα που δεν περιορίζονταν στα προϊόντα της κατηγορίας II.

33 Υπογράμμισε, επίσης, ότι οι πρόσθετες ποσοστώσεις που χορηγήθηκαν στην επιχείρηση DDS ελήφθησαν υπόψη για τον καθορισμό του ποσοστού μειώσεως που εφαρμόζεται επί των ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρήσεων σιδήρου και χάλυβα. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της, η χορήγηση πρόσθετων ποσοστώσεων στην DDS δεν επηρέασε το ποσοστό μειώσεως παρά κατά μία εκατοστιαία μονάδα. Σε περίπτωση μη χορηγήσεως των ποσοστώσεων αυτών το ποσοστό αυτό από 49 % θα μειωνόταν σε 48 %. Συνεπώς, η αιτούσα θα είχε λάβει 950 πρόσθετους τόνους ανά τρίμηνο αν δεν είχαν χορηγηθεί οι πρόσθετες αυτές ποσοστώσεις στην επιχείρηση DDS και αν είχε προκληθεί η μείωση αυτή κατά 1 % του ποσοστού μειώσεως.

34 Από τα πιο πάνω περιστατικά και ιδίως από εκείνα που αναφέρονται στο σημείο 33 της παρούσης Διατάξεως πρέπει να συναχθεί ότι, καίτοι η αιτούσα μπόρεσε να αποδείξει ότι υπέστη οικονομική ζημία από τη χορήγηση στην επιχείρηση DDS πρόσθετων ποσοστώσεων, αντιθέτως δεν μπόρεσε, όπως ορθώς υπογράμμισε η Επιτροπή, να προβάλει επιχειρήματα που να επιτρέπουν να υποτεθεί ότι υπέστη σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

35 Δεν μπόρεσε, πράγματι, να αποδείξει κατά τρόπο σαφή ότι η μείωση της τιμής των λαμαρινών της κατηγορίας ΙΙ, που παρατηρήθηκε κατά την περίοδο που χορηγήθηκαν στην επιχείρηση DDS πρόσθετες ποσοστώσεις, οφείλονται αποκλειστικώς ή κατά μέγα μέρος στις πρόσθετες αυτές ποσοστώσεις, ούτε ότι οι τελευταίες αυτές μείωσαν τα μερίδιά της στην αγορά της Κοινότητας κατά τρόπο σημαντικό.

36 Από τα ανωτέρω στοιχεία συνάγεται ότι η αιτούσα δεν προσκόμισε κανένα αποφασιστικό στοιχείο που να αποδεικνύει ότι υπέστη βαρεία και ανεπανόρθωτη ζημία λόγω της χορηγήσεως από την Επιτροπή, βάσει των προαναφερθέντων άρθρων 14 Δ και 14 Γ, συμπληρωματικών ποσοστώσεων 25 000 τόνων ανά τρίμηνο στην επιχείρηση DDS.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

κρίνοντας επί προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 22 Απριλίου 1986.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart